

Startside>Familierechtige forhold og arv>Formueretlige retsvirkninger af ægteskab og registreret partnerskab>Ægtefællers formueforhold

Ægtefællers formueforhold

Nationale regler for bodeling mellem ægtefæller, hvis forhold har et internationalt element, i forbindelse med separation, skilsmisse eller dødsfald

EU-borgere flytter i stigende grad på tværs af de nationale grænser for at studere, arbejde eller stifte en familie i et andet EU-land. Dette fører til et øget antal internationale par, uanset om de har indgået et ægteskab eller registreret partnerskab.

Internationale par er par, hvor parterne ikke er af samme nationalitet, bor i et andet EU-land end deres eget eller ejer aktiver i forskellige lande. Internationale par er, uanset om lever i et ægteskab eller et registreret partnerskab, nødt til at forvalte deres aktiver og fordele dem i tilfælde af separation, skilsmisse eller den enes død.

EU-reglerne hjælper internationale par i disse situationer. Reglerne gælder i 18 EU-lande: Sverige, Belgien, Grækenland, Kroatien, Slovenien, Spanien, Frankrig, Portugal, Italien, Malta, Luxembourg, Tyskland, Den Tjekkiske Republik, Nederlandene, Østrig, Bulgarien, Finland og Cypern.

Det afgøres efter disse regler, hvilket EU-lands domstole der skal behandle tvister vedrørende et internationalt pars aktiver, og hvilket lands lovgivning, der skal finde anvendelse i sådanne sager. Reglerne gør det også enklere at få anerkendt og fuldbyrdet retsafgørelser eller notardokumenter hidrørende fra ét EU-land i et andet EU-land.

Vælg det relevante lands flag for at få nærmere oplysninger vedrørende det pågældende land.

Hvis du har brug for yderligere oplysninger, bedes du kontakte myndighederne eller en advokat i det pågældende EU-land.

Du kan også finde oplysninger om på Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union's hjemmeside: <http://www.coupleseurope.eu/da/home>.

Sidste opdatering: 29/11/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Ægtefællers formueforhold - Tjekkiet

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Ja.

Ifølge tjekkisk ret omfatter ægtefællernes formuefællesskab alle deres aktiver, som har en materiel værdi og ikke er udelukket fra en formueordning.

Ægtefællernes formuefællesskab kan omfattes af den legale ordning, en bestemt aftalebaseret ordning eller en ordning fastsat ved retsafgørelse.

Under den legale ordning indgår alle de aktiver, som en af ægtefællerne har erhvervet inden, eller som begge ægtefæller har erhvervet sammen under ægteskabet, i ægtefællernes formuefællesskab, bortset fra:

- aktiver, der opfylder den ene ægtefælles personlige behov
- aktiver, der kun erhverves af en af ægtefællerne i form af en gave, en arv eller et legat, medmindre gavegiveren ved overbringelsen af gaven eller arveladeren i sit testamente har udtrykt ønske om andet
- aktiver, der erhverves af en af ægtefællerne som erstatning for en ikke-økonomisk skade på ægtefællens naturlige rettigheder
- aktiver, der kun erhverves af en af ægtefællerne efter en retssag vedrørende ægtefællens eneerskab
- aktiver, der kun erhverves af den ene af ægtefællerne som erstatning for skade på eller ødelæggelse eller tab af aktiver, der udelukkende tilhører ægtefællen.

Provenuet fra aktiver, der udelukkende tilhører en af ægtefællerne, indgår i ægtefællernes formuefællesskab under den legale ordning.

Under den legale ordning indgår gæld, der er stiftet under ægteskabet, i ægtefællernes formuefællesskab, medmindre gælden vedrører aktiver, der udelukkende tilhører den ene af ægtefællerne, og kun i forhold til den del, der overstiger provenuet fra disse aktiver, eller medmindre gælden blev stiftet af den ene af ægtefællerne uden den anden ægtefælles samtykke, bortset fra husholdningsgæld.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Forlovede eller gifte par kan oprette en ægtepagt om en anden formueordning end den legale formueordning. Den aftalebaserede ordning kan have form af en ordning med særeje, en ordning med ophør af formuefællesskabet på datoen for ægteskabets opløsning og en ordning, der begrænser eller udvider formuefællesskabet under den legale ordning. Ægtepagten kan indeholde enhver ordning vedrørende ethvert aktiv, medmindre det er forbudt ved lov.

Ægtepagten kan navnlig regulere omfanget og indholdet af ordningen og tidspunktet for ikrafttrædelsen af den legale ordning eller af en anden formuefællesskabsordning eller specifikke aktiver eller grupper af aktiver. Ægtepagten gør det muligt at klassificere fremtidige fælles aktiver på en anden måde end den legale ordning. Ægtepagten kan ligeledes regulere formueforholdet mellem ægtefællerne ved opløsning af ægteskabet.

Ægtepagten om formueordningen skal udfærdiges som et officielt dokument, dvs. oprettes for notar.

En indgået ægtepagt træder i kraft på tidspunktet for indgåelsen af ægteskabet.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Ægtepagten kan indeholde enhver ordning vedrørende ethvert aktiv, medmindre det er forbudt ved lov.

Det er ikke muligt at udelukke eller ændre bestemmelserne vedrørende det sædvanlige udstyr i en familiebolig i en ægtepagt, medmindre en af ægtefællerne har forladt hjemmet og nægter at komme tilbage. Ægtepagten må ikke forhindre en ægtefælle i at forsørge sin familie. Ægtepagten må i kraft af sit indhold eller formål ikke krænke tredjemands rettigheder, medmindre den pågældende tredjemand har givet samtykke til ægtepagten. En ægtepagt, der er oprettet uden tredjemands samtykke, har ingen retsvirkning i forhold til den pågældende tredjemand.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Ægtefællernes formuefællesskab ophører ved ægteskabets opløsning. Ægteskabet opløses, når en af ægtefællerne afgår ved døden eller erklæres død, eller ved skilsmisse. Når formuefællesskabet ophører, foretages bodelingen.

Hvis et ægteskab er erklæret ugyldigt, anses ægteskabet for aldrig at være indgået. Bestemmelserne om ægtefællernes formueretlige rettigheder og forpligtelser ved skilsmisse finder tilsvarende anvendelse på parternes formueretlige rettigheder og forpligtelser, hvis ægteskabet er erklæret ugyldigt.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Ægtefællernes formuefællesskab ophører, og boet deles. Den efterlevende ægtefælle er arfødets legale arving i første og anden arveklasse.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Retten.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Under den legale ordning er bl.a. alle de aktiver, som ægtefællerne har erhvervet inden ægteskabets indgåelse, ikke omfattet af formuefællesskabet. I formuefællesskabet indgår gæld, der er stiftet under ægteskabet, medmindre gælden vedrører aktiver, der udelukkende tilhører den ene af ægtefællerne, og kun i forhold til den del, der overstiger provenuet fra disse aktiver, eller medmindre gælden blev stiftet af den ene af ægtefællerne uden den anden ægtefælles samtykke, bortset fra husholdningsgæld.

For så vidt angår de dispositioner i formuefællesskabet, der ikke kan betragtes som rutinemæssige, skal ægtefællerne handle i fællesskab, medmindre den ene af ægtefællerne handler alene med den anden ægtefælles samtykke. Hvis en ægtefælle nægter at give sit samtykke uden god grund og i strid med ægtefællernes, familiens eller husholdningens interesse, eller hvis ægtefællen ikke kan give udtryk for sin vilje, kan den anden ægtefælle anmode retten om at give samtykke på ægtefællens vegne.

Hvis en ægtefælle foretager retshandler uden den anden ægtefælles samtykke, kan den anden ægtefælle anmode om, at retshandleren erklæres ugyldig, hvis ægtefællens samtykke var påkrævet. Hvis en del af ægtefællernes formue skal anvendes i forbindelse med en af ægtefællernes virksomhed, og værdien af de aktiver, der skal anvendes, overstiger et rimeligt niveau i forhold til værdien af ægtefællernes samlede formue, skal den anden ægtefælle give sit samtykke til anvendelse af disse aktiver. Hvis ægtefællen ikke er blevet inddraget, kan ægtefællen anmode om, at retshandleren erklæres ugyldig. Hvis en del af ægtefællernes formue skal anvendes til at købe en andel i et selskab eller et kooperativ, eller hvis købet af en andel i et selskab garanterer et selskabs eller et kooperativs gæld med et beløb, der overstiger et rimeligt niveau i forhold til værdien af ægtefællernes samlede formue, skal den anden ægtefælle give sit samtykke, og ægtefællen kan anmode om, at retshandleren erklæres ugyldig, hvis ægtefællen ikke er blevet inddraget.

Når ægtefællerne er nået til enighed om en aftalebaseret ordning, må ægtepagten i kraft af sit indhold eller formål ikke krænke tredjemands rettigheder, medmindre den pågældende tredjemand har givet samtykke til ægtepagten. En ægtepagt, der er oprettet uden tredjemands samtykke, har ingen retsvirkning i forhold til den pågældende tredjemand.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Hvis formuefællesskabet opløses, afvikles eller begrænses, afvikles de fælles forpligtelser og rettigheder ved bodeling. Så længe det begrænsede, opløste eller ophørte formuefællesskab ikke er afviklet, finder bestemmelserne om formuefællesskab anvendelse, når det er relevant.

Afviklingen af formuefællesskabet (bodelingen) må ikke krænke tredjemands rettigheder. Hvis tredjemands rettigheder er berørt af bodelingen, kan den pågældende tredjemand anmode retten om at fastslå, at bodelingen ikke har nogen retsvirkning i forhold til denne. Gæld kan kun fordeles mellem ægtefællerne.

Det er bedst, hvis ægtefællerne indgår en aftale om bodelingen (f.eks. ved skilsmisse eller begrænsning af formuefællesskabet). Aftalen om bodeling får altid virkning fra den dato, hvor formuefællesskabet blev begrænset eller opløst eller ophørte, uanset om aftalen blev indgået før eller efter formuefællesskabets begrænsning, opløsning eller ophør.

En aftale om bodeling skal være skriftlig, hvis den blev indgået under ægteskabet, eller hvis genstanden for bodelingen er et aktiv, hvor aftalen om overdragelse af ejendomsrettigheder (f.eks. til fast ejendom) skal være skriftlig. Hvis en skriftlig aftale om bodeling ikke er påkrævet, og hvis en af ægtefællerne arrangerer den, skal den anden ægtefælle bekræfte bodelingen over for den pågældende ægtefælle.

Hvis ægtefællerne ikke kan nå til enighed om bodelingen, kan de hver især anmode retten om at træffe afgørelse herom. Retten træffer afgørelsen om bodelingen på grundlag af de faktiske omstændigheder på tidspunktet for begrænsningen, opløsningen eller ophøret af formuefællesskabet.

Ved bodelingen finder følgende regler anvendelse:

- de to ægtefællers andele i de aktiver, der skal fordeles, skal være de samme
- hver ægtefælle skal tilbagebetale fælles midler, som ægtefællen har anvendt på sine egne aktiver
- hver ægtefælle kan anmode om at få godtgjort egne midler, som ægtefællen har anvendt på ægtefællernes fælles aktiver
- der skal tages hensyn til behovene hos et barn, over for hvilket der består forsørgerpligt
- der skal tages hensyn til, på hvilken måde hver af ægtefællerne har taget sig af familien, navnlig på hvilken måde ægtefællen har taget sig af børnene og husholdningen
- der skal tages hensyn til, hvordan hver ægtefælle har bidraget til erhvervs- og sikringen af fælles aktiver.

Hvis formuefællesskabet tre år efter begrænsningen, opløsningen eller ophøret heraf ikke er afviklet, og der heller ikke er blevet indgået en aftale, og hvis der ikke er blevet indgivet en begæring om afvikling til retten, antages det, at ægtefællerne eller de tidligere ægtefæller i realiteten har afviklet deres formuefællesskab, således at:

- løsøregenstande tilhører den ægtefælle, som anvender disse genstande som ene-ejer til eget, familiens eller husholdningens forbrug
- andre løsøregenstande og immaterielle aktiver ejes i fællesskab i to lige store andele
- andre ejendomsrettigheder er fælles, og ægtefællerne hæfter solidarisk for forpligtelser og gæld.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Retshandler, der indstifter eller overdrager en tinglig rettighed over fast ejendom, samt retshandler, der ændrer eller tilbagekalder en sådan rettighed, skal være skriftlige. Ved overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, der registreres i et offentligt register, overgår ejendomsretten ved registreringen i registret.

Sidste opdatering: 14/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Tyskland

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Spørgsmålet om, hvem der ejer aktiver, som er erhvervet under ægteskabet, og hvordan de fordeles efter ægteskabets opløsning, reguleres altid af den relevante ordning om formueforholdet mellem ægtefæller efter familieretten. De formueretlige virkninger af indgåelse af ægteskab reguleres af bestemmelserne i den tyske civile lovbog (*Bürgerliches Gesetzbuch* – BGB) om formueforholdet mellem ægtefæller. BGB omfatter følgende formueordninger: akkvisitionsfællesskab (*Zugewinnungsgemeinschaft*), fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*), formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) og den valgfri ordning med akkvisitionsfællesskab (*Wahl-Zugewinnungsgemeinschaft*).

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Den legale formueordning med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinnungsgemeinschaft*) anvendes, medmindre ægtefællerne aftaler andet i en ægtepagt oprettet for notar. Akkvisitionsfællesskabet indebærer særeje under ægteskabet og fordeling af værdiforøgelsen under ægteskabet efter opløsningen af formueforholdet.

Ordningen med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*) skal derimod aftales mellem ægtefællerne i et dokument oprettet for notar. Særeje indebærer, at de to ægtefællers formue er fuldstændig adskilt, og en eventuel værdiforøgelse fordeles ikke efter ægteskabets opløsning. Ægtefællerne beholder de aktiver, de hver især har bragt med ind i og erhvervet under ægteskabet, som særeje. Der kan også være særeje, selv om ægtefællerne ikke udtrykkeligt har aftalt en formueordning, f.eks. hvis formueordningen ophæves eller fravælges i ægtepagten, uden at ægtefællerne samtidigt har aftalt en anden formueordning.

Ordningen med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) skal ligeledes aftales mellem ægtefællerne i et dokument oprettet for notar. Under ordningen med formuefællesskab overgår aktiver indbragt i og erhvervet under ægteskabet normalt til ægtefællernes sameje (*Gesamtgut*). Desuden kan ægtefællerne have privat ejendom (*Sondergut*), der ikke indgår som sameje. Der er tale om aktiver, der ikke kan overdrages ved en retshandel (f.eks. fordringer, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, eller kapitalandele i et personselskab). Endelig kan en ægtefælle have bestemte aktiver i særeje. Ægtefællerne kan også vælge ordningen med akkvisitionsfællesskab (*Errungenschaftsgemeinschaft*) som en særlig form for formuefællesskab. I så fald skal de anføre i ægtepagten, at alle aktiver, der er erhvervet inden ægteskabets indgåelse, skal indgå som særeje (*Vorbehaltsgut*).

Formålet med den fransk-tyske formueordning, den såkaldte valgfri ordning med akkvisitionsfællesskab (*Wahl-Zugewinngemeinschaft*), er at undgå problemer med retsforholdet i ægteskabet, navnlig mellem en fransk statsborger og en tysk statsborger, på grund af de forskellige formueordninger. Hvis ægtefællerne vælger denne valgfrie ordning, holdes deres aktiver adskilt under ægteskabet – som under den tyske ordning med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinngemeinschaft*). Værdiforøgelsen fordeles først mellem ægtefællerne, når formueforholdet mellem ægtefællerne er ophørt. Selv om der er lighedspunkter i det væsentlige med den tyske ordning med akkvisitionsfællesskab, har den valgfri ordning med akkvisitionsfællesskab en række franske kendetegn. F.eks. tages der ikke hensyn til kompensation for svie og smerte eller for uforudsete stigninger i værdien af fast ejendom (f.eks. som følge af byggetilladelse) ved fordelingen af værdiforøgelsen.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Hvis ægtefællerne ikke mener, at den legale formueordning med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinngemeinschaft*) er relevant for dem, kan de oprette en ægtepagt for notar. Ægtefællerne kan f.eks. aftale særeje eller formuefællesskab eller bestemmelser, der afviger fra loven, i en særlig formueordning. Ægtepagten kan også indeholde nærmere bestemmelser om deling af pensionsrettigheder mellem ægtefællerne (*Versorgungsungleich*) eller om underhaltsbidrag.

Ved indgåelsen af en ægtepagt skal det imidlertid sikres, at de påtænkte bestemmelser reelt er effektive. Hvis en ægtefælle f.eks. ensidigt stiller ringere, og en række andre forhold gør sig gældende, kan ægtepagten være urimelig og dermed ugyldig. I så fald finder de lovbestemmelser, som ægtepagten skulle udelukke, på ny anvendelse. Der er meget forskellig retspraksis på dette område. Spørgsmålet om, hvorvidt en bestemmelse rent faktisk er urimelig og dermed ugyldig, eller om den skal tilpasses, kan derfor i sidste ende kun vurderes i den konkrete sag.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Under den legale formueordning med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinngemeinschaft*) fordeles værdiforøgelsen ved ophør af formueordningen (f.eks. ved ægtefællens død, skilsmisse eller oprettelse af en ægtepagt om en anden formueordning mellem ægtefællerne). Ved fordelingen af værdiforøgelsen skal den ægtefælle, der under ægteskabet erhvervede flere aktiver end den anden ægtefælle, overføre halvdelen af forskellen i værdiforøgelsen i form af kontante midler til ægtefællen.

Under ordningen med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) fordeles den fælles formue ved skilsmisse efter opfyldelse af eventuelle forpligtelser. Ægtefællerne har i princippet hver især ret til halvdelen af det overskydende beløb. Hvis ægtefællerne derimod har valgt ordningen med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*), fordeles værdiforøgelsen efter formueordningens ophør ikke som følge af den fuldstændige adskillelse af ægtefællernes formue.

Retten til underhaltsbidrag er ikke knyttet til formueordningen. Hvis ægtefællerne lever hver for sig, og skilsmissen endnu ikke er gået igennem, kan en økonomisk dårligt stillet ægtefælle i princippet gøre krav på underhaltsbidrag på grund af separation fra en økonomisk bedre stillet ægtefælle. Anmodningen om underhaltsbidrag på grund af separation er kun gyldig, indtil skilsmissen er endelig. Efter skilsmissen kan den økonomisk dårligt stillede ægtefælle dog på visse betingelser anmode om, at den tidligere ægtefælle tilpligtes at betale underhaltsbidrag. Følgende typer underhaltsbidrag er anerkendt i loven: børnebidrag, alderspension, ydelser i tilknytning til sygdom eller invaliditet, arbejdsløshed, supplerende støtte, ydelser til uddannelse, efteruddannelse og omskoling og ydelser udbetalt af rimelighedshensyn.

Hvis der er grunde til at omstøde et ægteskab, kan der rejses krav om erstatning og underhaltsbidrag i konkrete sager, selv efter ægteskabets omstødelse.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Under ordningen med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinngemeinschaft*) fordeles værdiforøgelsen i tilfælde af en af ægtefællernes død ved at forøge arveloddet (*gesetzlicher Erbteil*) med en fjerdedel, uanset om den afdøde ægtefælle rent faktisk forøgede formuen under ægteskabet. Hvis den efterlevende ægtefælle ikke arver eller frasiger sig arven, kan ægtefællen stille krav om deling af den faktiske værdiforøgelse og kan også gøre krav på den såkaldte lille tvangsarv (*kleiner Pflichtteil*). Denne lille tvangsarv beregnes på grundlag af arveloddet, og der tages ikke hensyn til den faste forøgelse af arveloddet med en fjerdedel.

Hvis ægtefællerne har valgt ordningen med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*), fordeles værdiforøgelsen ikke ved ægteskabets opløsning. Den almindelige legale arvefølge er gældende.

Under ordningen med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) omfatter arven halvdelen af den fælles formue, særeje (*Vorbehaltsgut*) og afdødes private ejendom (*Sondergut*). Den efterlevende ægtefælles arvelod fastsættes efter de almindelige regler.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Familieretten (*Familiengericht*) har kompetence i sager vedrørende formueret, dvs. sager vedrørende krav, der udspringer af ægtefællernes formueordning, navnlig fordelingen af værdiforøgelsen af ægtefællernes aktiver.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

En ægtefælle hæfter generelt kun for privat gæld og kun med sin private formue, undtagen for så vidt angår husholdningsgæld.

Der er en række undtagelser fra princippet om fri råderet i ordningen med akkvisitionsfællesskab (*Zugewinngemeinschaft*). Hvis en af ægtefællerne ønsker at afhænde alle eller næsten alle aktiverne (salg, gave osv.), skal ægtefællen indhente den anden ægtefælles samtykke. Det samme gælder, hvis en ægtefælle ønsker at afhænde genstande, som ægtefællen er enejer af, men som indgår i ægtefællernes husstand.

Under ordningen med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*) kan en ægtefælle derimod afhænde alle sine aktiver, og den anden ægtefælle skal ikke give samtykke til afhændelsen af indbo.

Hvis ægtefællerne har valgt ordningen med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*), forvalter de i princippet den fælles formue i fællesskab, medmindre formueforvaltningen er overdraget til den ene ægtefælle i ægtepagten. En forpligtelse, der udspringer af en retshandel, som er indgået af en ægtefælle under formuefællesskabets varighed, kan kun opfyldes med den fælles formue, hvis den anden ægtefælle godkender retshandlen, eller hvis denne retshandel berører den fælles formue, selv uden ægtefællens samtykke.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Den fælles bolig og indboet kan fordeles under separationen eller efter skilsmissen. Hvis der er opstået fælles ejerskab på anden vis, og ægtefællerne ikke kan nå til enighed, skal genstanden bortauktioneres, og provenuet deles.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Hvis ægtefællerne vælger formuefællesskabet (*Gütergemeinschaft*) som formueordning, skal de indgive en ægtepagt bekræftet af en notar til tinglysningskontoret og anmode om, at tingbogen berigtiges. I alle andre tilfælde, dvs. hvis ægtefællerne ikke vælger formuefællesskabet som formueordning, skal tingbogen ikke berigtiges.

Sidste opdatering: 13/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Malta

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

I Malta kan parter, der ønsker at indgå ægteskab efter maltesisk ret, frit vælge den formueordning, de ønsker. Akkvitionsfællesskabet (*community of acquests*) – dvs. formuefællesskab med hensyn til erhvervelser under ægteskabet – er imidlertid den mest almindelige formueordning i Malta. Denne ordning finder automatisk anvendelse på alle ægteskaber, medmindre parter, der allerede har indgået eller ønsker at indgå ægteskab, beslutter, at deres formueforhold skal reguleres af en anden ordning, der er forenelig med ånden i maltesisk ret, i en ægtepagt oprettet for notar. De øvrige formueforhold mellem ægtefæller i Malta er særje (*separation of estates*) og formuefællesskab (*community of residue under separate administration*).

Akkvitionsfællesskabet (*community of acquests*), som er den legale formueordning mellem ægtefæller i Malta, indebærer, at begge ægtefællers erhvervelser under ægteskabet indgår i akkvitionsfællesskabet og tilhører derfor de to ægtefæller ligeligt. Det angives udtrykkeligt i maltesisk ret, hvad der indgår i akkvitionsfællesskabet, og gaver, arv og ægtefællernes private formue er udelukket.

Særje (*separation of estates*), der er en anden ordning, som parterne kan vælge i stedet for akkvitionsfællesskabet, indebærer, at hver part har ret til at udøve absolut kontrol over og forvalte aktiver, som parten har erhvervet før og under ægteskabet, uden den anden parts samtykke.

Endelig indebærer ordningen med **formuefællesskab** (*community of residue under separate administration*), der er den sidste ordning, som parterne kan vælge i stedet for akkvitionsfællesskabet, at begge ægtefæller har ret til at erhverve, beholde og forvalte aktiver købt i eget navn som eneejer. Under denne ordning har ægtefællerne imidlertid mulighed for at erhverve fælles aktiver, som de herefter forvalter i fællesskab.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ordningen med akkvitionsfællesskab (*community of acquests*) indebærer, at de to ægtefæller i princippet skal regulere og forvalte fælles aktiver i fællesskab. I maltesisk ret vedrørende denne særlige ordning sondres imidlertid mellem ordinære retshandlinger, der kan udføres af en af ægtefællerne alene, og ekstraordinære retshandlinger, der skal udføres af ægtefællerne i fællesskab. I maltesisk ret opregnes kun ekstraordinære retshandlinger, således at en retshandling, der ikke udtrykkeligt er fastsat ved lov, skal betragtes som en ordinær retshandling. Derfor er et formelt krav, der altid skal overholdes inden for rammerne af akkvitionsfællesskabet, at begge ægtefæller skal give samtykke til en retshandling. Hvis begge ægtefæller ikke har givet samtykke til overdragelse eller indstiftelse af en tinglig eller personlig ret til fast ejendom eller løsøre, kan retshandlingen annulleres på begæring af den ægtefælle, der ikke har givet samtykke.

Ordningen med særje (*separation of estates*) indebærer, at hver af ægtefællerne i princippet har ret til at regulere og forvalte privat ejendom uden den anden ægtefælles samtykke.

Ordningen med formuefællesskab (*community of residue under separate administration*) indebærer, at når en ægtefælle erhverver privat ejendom, er den anden ægtefælles samtykke i princippet ikke påkrævet, og erhververen har ret til at regulere og forvalte erhvervelsen alene. Hvis ægtefællerne foretager erhvervelsen i fællesskab, skal begge ægtefæller derimod give samtykke, og de har derfor ret til at regulere og forvalte erhvervelsen i fællesskab.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Under **ordningen med akkvitionsfællesskab** (*community of acquests*) skal ægtefællerne foretage alt i fællesskab. De kan derfor ikke regulere og forvalte alene, bortset fra for så vidt angår de ordinære retshandlinger, der ikke kræver begge ægtefællers samtykke.

Under **ordningen med særje** (*separation of estates*) kan ægtefællerne derimod frit forvalte privat ejendom uden den anden ægtefælles indblanding.

Under **ordningen med formuefællesskab** (*community of residue under separate administration*) kan den ene ægtefælle, hvis den anden ægtefælle foretager en erhvervelse uden ægtefællesskabets samtykke, regulere ordningen uden restriktioner. Hvis ægtefællen erhverver aktiver i begge ægtefællers navn, kan ægtefællerne imidlertid kun forvalte erhvervelsen i fællesskab.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

I forbindelse med **ordningen med akkvitionsfællesskab** (*community of acquests*) fremgår det klart af loven, at denne ordning får virkning på datoen for indgåelse af ægteskabet og ophører ved opløsning af ægteskabet, dvs. ved skilsmisse. I tilfælde af ægtefællernes separation kan loven desuden foreskrive retslig deling af deres fælles formue.

I forbindelse med **ordningen med formuefællesskab** (*community of residue under separate administration*) fastsættes det i loven, at ordningen ophører, navnlig i tilfælde af ægteskabets opløsning eller ægtefællernes separation.

I forbindelse med **ordningen med særje** (*separation of estates*) skal hver part i tilfælde af skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet imidlertid fortsat regulere og forvalte erhvervelser i eget navn.

For så vidt angår ægtefællernes fælles formue, medfører skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet følgelig en fordeling af erhvervelserne under ægteskabet mellem parterne, enten i mindelighed eller ved en afgørelse truffet af den kompetente ret.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

I tilfælde af en af ægtefællernes død ophører formueforholdet mellem ægtefæller, og maltesisk arveret finder anvendelse, således at den afdøde ægtefælles aktiver deles mellem arvingerne. Den vigtigste faktor, der skal tages i betragtning, er, hvorvidt den afdøde har efterladt sig et testamente.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Den kompetente myndighed for sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller er domstolen i civile sager (*Civil Court*) (afdelingen for familieretlige sager)

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Når formueforholdet mellem ægtefællerne får retsvirkning, kan der opstå et retsforhold mellem ægtefællerne og i deres forbindelser med tredjemænd.

Tredjemænd har ret til at udøve deres lovbestemte rettigheder i fællesskab eller særskilt over for begge ægtefæller, afhængigt af hvem de er forbundet med ved en aftale eller et krav.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Ægtefællernes fælles formue deles normalt, når parterne har begæret separation eller skilsmisse. Inden parterne kan indbringe sagen for den kompetente ret, skal de indlede en mæglingsprocedure.

Hvis mæglingen lykkes, kan ægtefællerne blive separeret i mindelighed, hvis de når til enighed om deres gensidige rettigheder, deres rettigheder over deres børn og fordelingen af ægtefællernes formue i et offentligt dokument, som den kompetente ret herefter gennemgår for at sikre balancen mellem ægtefællernes rettigheder. Når den kompetente ret har godkendt aftalen, registreres aftalen for at få retsvirkning, herunder over for tredjemand. Hvis mæglingsproceduren ikke lykkes, og parterne ikke har indgået forlig, indbringer de sagen for den kompetente ret og anmoder om opløsning af formueforholdet, og den fælles formue fordeles mellem de to parter. Når den kompetente ret har truffet afgørelse, registreres aftalen for at få retsvirkning, herunder over for tredjemand.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Ved registrering af fast ejendom i Malta skal den notar, der har udfærdiget aftalen om fast ejendom, indgive en notarbekræftelse til det offentlige register med henblik på registrering. Når notarbekræftelsen er indgivet, registreres den faste ejendom, og aftalen er bindende for parterne og tredjemand.

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Østrig

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Den almindelige formueordning mellem ægtefæller i østrigsk ret er fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*). Hver af ægtefællerne bevarer de aktiver, som ægtefællen har medbragt i ægteskabet, og bliver enejer af de aktiver, som ægtefællen har erhvervet under ægteskabet (§§ 1233 og 1237 i den østrigske civile lovbog (*Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*)). Ægtefællen er ligeledes den eneste kreditor i forhold til sine skyldnere og den eneste skyldner i forhold til sine kreditorer.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Parterne kan indgå en aftale om en anden formueordning end den legale formueordning mellem ægtefæller i en ægtepagt (*Ehepakt*). Ægtepagter skal oprettes for notar for at få gyldighed (§ 1 i lov om notarialakter (*Notariatsaktsgesetz – NotAktG*)).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

For så vidt angår formueforholdet mellem ægtefæller er der i princippet aftalefrihed. I en ægtepagt er det dog f.eks. ikke muligt at give fuldstændigt afkald på gensidig forsørgerpligt i et eksisterende ægteskab.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Et "fuldstændigt" særeje opløses i tilfælde af skilsmisse eller ugyldighed eller omstødelse af et ægteskab, da der herefter skal ske bodeling, og ejerstrukturen er ikke afgørende i denne forbindelse. Opløsningen af ægteskabet er således baseret på princippet om deling af ægtefællernes fælles formue (*ehelichen Güterteilhabe*). De såkaldte "fælles forbrugsaktiver" (*eheliche Gebrauchsvermögen*), dvs. aktiver, som begge ægtefællerne har brugt, f.eks. den fælles bolig, en bil eller løsørengstande, er omfattet af bodelingen. Derudover er den fælles opsparing (*eheliches Ersparnis*) også omfattet af bodelingen, dvs. aktiver af enhver art, som ægtefællerne har erhvervet under ægteskabet, og som afhængigt af deres karakter normalt skal afhændes.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Dør en af ægtefællerne under en ordning med formuefællesskab (*Gütergemeinschaft*) (en sjælden ordning i praksis), skal den fælles formue deles. Nettoaktiverne efter fradrag af al gæld fordeles mellem den efterladte ægtefælle og afdødes bo i forhold til deres andele. I forbindelse med den almindelige formueordning med fuldstændigt særeje (*Gütertrennung*) afhænger ægtefællesskabets legale arv af, hvilke øvrige slægtninge til afdøde der også arver. Afdødes ægtefælle har ret til en tredjedel af boet, hvis afdøde har efterladt sig børn og deres efterkommere, og til to tredjedele af boet, hvis afdøde har efterladt sig forældre, og ellers er den efterladte ægtefælle enearving. Endvidere er ægtefællen også tvangsarving. Ægtefællesskabets tvangsarv er halvdelen af den arv, som ægtefællen ville have modtaget som intestatarv.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

I forbindelse med skilsmisse eller omstødelse eller ugyldighed af et ægteskab i henhold til § 81 ff. i lov om ægteskab (*Ehegesetzes – EheG*) afgøres formuetsvister mellem ægtefæller i mindelighed eller ved en retsafgørelse.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

I princippet kan en ægtefælle hverken tildele eller pålægge tredjemand særlige rettigheder eller forpligtelser. Inden for rammerne af den såkaldte "faktiske implicite bemyndigelse" (*Schlüsselgewalt*) kan den ægtefælle, der fører husholdningen og ikke har nogen indkomst, repræsentere den anden ægtefælle og foretage almindelige transaktioner i tilknytning til den fælles husholdning, som ikke overstiger et vist niveau svarende til ægtefællernes levestandard. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den anden ægtefælle over for tredjemand har oplyst, at vedkommende ikke ønsker at lade sig repræsentere af sin ægtefælle. Hvis tredjemand efter omstændighederne ikke kan udlede, at ægtefællen optræder som repræsentant, hæfter de to ægtefæller solidarisk. Formuefællesskabet (*Gütergemeinschaft*), som skal tilvælges, skaber blot en forpligtelse mellem ægtefællerne, hvorefter den ene ægtefælle ikke kan afhænde sin andel af den fælles formue uden den anden ægtefælles samtykke. Der vil kun være en reel virkning i forbindelse med fast ejendom, hvis et forbud mod salg eller pantsætning (§ 364c i ABGB) eller en begrænsning om, at den ene af ægtefællerne ikke må afhænde halvdelen eller sin andel uden den anden ægtefælles samtykke under ordningen med formuefællesskab (§ 1236 i ABGB), indføres i tingbogen.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

I tilfælde af skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller ægteskabets ugyldighed i henhold til ægteskabslovens § 81 ff. er skyldsspørgsmålet ikke relevant i forbindelse med bodelingen, men der kan tages hensyn hertil i rimelighedsbetragtningerne. Bodelingen kan foretages efter aftale mellem parterne, eller når en af parterne anmoder om en retsafgørelse. Derudover er der fortsat særeje, således at hver af ægtefællerne bevarer sin private ejendom. Begæringen skal indgives inden for ét år efter, at skilsmisedommen er blevet endelig. De fælles forbrugsaktiver (*eheliche Gebrauchsvermögen*) og den fælles opsparing (*eheliches Ersparnis*) skal deles. I henhold til ægteskabslovens § 82 er genstande, som en ægtefælle har bragt ind i ægteskabet eller erhvervet ved arv eller som gave fra tredjemand, genstande som tjener til ægtefællesskabets personlige brug eller erhverv, og genstande, som ejes af en virksomhed eller er andele i en virksomhed, såfremt disse ikke blot udgør værdianbringelser, ikke omfattet af bodelingen.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

En ansøgning om tinglysning af en ejendomsret skal indgives til den kompetente distriktsdomstol i det distrikt, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Den skriftlige ansøgning skal underskrives af ansøgeren. Underskriften skal i princippet ikke bekræftes, medmindre erklæringen om overdragelse af ejendom (*Aufsandungserklärung*) er indeholdt i ansøgningen.

Ansøgningen skal ledsages af et officielt bekræftet dokument eller et privat oprettet dokument forsynet med parternes bekræftede underskrifter med angivelse af retsgrundlaget for erhvervelse af ejendommen (f.eks. en købsaftale). Ud over de nøjagtige oplysninger om ejendommen skal det privat oprettede dokument også indeholde overdragelseserklæringen.

Overdragelseserklæringen er den udtrykkelige erklæring fra den person, hvis ret begrænses, behæftes, tilbagekaldes eller overdrages til en anden person, i hvilken vedkommende giver sit samtykke til registreringen (i tilfælde af en købsaftale er dette sælgeren). Overdragelseserklæringen skal attesteres af en

domstol eller en notar og underskrives af den forpligtede part. Erklæringen kan også angives i ansøgningen om tinglysning, men underskrifterne på ansøgningen om tinglysning skal derefter attesteres af en domstol eller en notar.

Ansøgningen skal ligeledes ledsages af en skatteligningsattest (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*) i henhold til § 160 i den østrigske forbundsskattekontrolllov (*Bundesabgabeordnung – BAO*), hvori skatteforvaltningen "bekræfter", at den ikke har nogen indvendinger mod tinglysningen i forhold til skattegæld.

Hvis ansøgningen udfærdiges af en advokat eller en notar, skal den indgives elektronisk. I så fald skal bilagene gemmes i et elektronisk dokumentarkiv, og skatteligningsattesten fra skatteforvaltningen kan erstattes af en skatteindberetning (*Selbstberechnungserklärung*) udfærdiget af advokaten eller notaren.

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Slovenien

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Ja.

Formueforholdet mellem ægtefæller er reguleret af den slovakiske familielov (*Družinski zakonik Republike Slovenije – DZ*).

Den legale formueordning mellem ægtefæller finder anvendelse på ægtefællerne, medmindre de opretter en ægtepagt om en anden formueordning. I så fald gælder den aftalte formueordning for ægtefællerne.

Under den legale formueordning mellem ægtefæller er ægtefællernes fælles formue omfattet af en ordning med formuefællesskab, og ægtefællernes egen formue er omfattet af en ordning med særje.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefæller eller kommende ægtefæller kan oprette en ægtepagt. En ægtepagt er en aftale mellem ægtefæller om en anden formueordning end den legale formueordning.

De kan ligeledes aftale de øvrige formueretlige forhold under ægteskabet og i tilfælde af skilsmisse i ægtepagten. Aftaler mellem ægtefæller om rettigheder og forpligtelser skal indgås i form af et notardokument. Den aftalte formueordning mellem ægtefællerne gælder for ægtefællerne fra det tidspunkt, hvor ægtepagten indgås, medmindre de aftaler andet. En ægtepagt indgået af kommende ægtefæller træder i kraft på tidspunktet for ægteskabets indgåelse eller på en senere dato efter ægteskabets indgåelse som fastsat i ægtepagten. Ægtepagten indføres i registret over ægtepagter. Hvis ægtepagten ikke indføres i registret over ægtepagter, anses den legale formueordning for at finde anvendelse på formueforholdet mellem ægtefællerne og i deres forbindelser med tredjemand.

Inden ægtepagten indgås, er ægtefællerne forpligtet til at underrette hinanden om deres formueforhold, da ægtepagten ellers kan anfægtes.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Nej. Inden ægtepagten indgås, er ægtefællerne dog forpligtet til at underrette hinanden om deres formueforhold, da ægtepagten ellers kan anfægtes.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Ægtefællernes fælles formue skal deles, hvis ægteskabet opløses.

Hvis ægtepagten, hvori ægtefællerne fravælger den legale formueordning, ikke indeholder bestemmelser om, hvordan den fælles formue skal deles, deles det efter reglerne for den legale formueordning mellem ægtefæller, medmindre ægtefællerne aftaler andet. Bodelingen foretages på grundlag af situationen, da ægtepagten fik retsvirkning.

Ægtefællernes fælles formue deles i princippet i to lige store boslodder, men ægtefællerne har mulighed for at dokumentere, at de har bidraget til den fælles formue på forskellig vis. Der tages ikke hensyn til ubetydelige forskelle i ægtefællernes bidrag til den fælles formue.

Når ægtefællernes boslodder er blevet aftalt eller fastsat, kan ægtefællerne aftale, hvordan aktiverne skal deles. Ved bodelingen kan de ligeledes aftale at blive ejere af aktiverne i fællesskab i forhold til deres boslodder.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Den ene ægtefælles død berører ikke det formueretlige forhold mellem ægtefællerne.

Den afdøde ægtefælles formue overdrages ved arv.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Domstolene har kompetence til at afgøre tvister vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Ægtefællernes fælles forpligtelser er de forpligtelser, som efter de almindelige regler gælder for begge ægtefæller, de forpligtelser, som er opstået i forbindelse med formuefællesskabet, og den ene ægtefælles forsørgerpligt over for den anden ægtefælle eller familie. Ægtefællerne hæfter solidarisk for disse forpligtelser med deres fælles formue og med deres personlige formue.

En ægtefælle kan kræve godtgørelse fra den anden ægtefælle for det, ægtefællen har betalt for meget i forhold til sin andel af forpligtelsen, ved opfyldelsen af den fælles forpligtelse.

Ægtefællens personlige forpligtelser er de forpligtelser, som ægtefællen har påtaget sig før indgåelsen af ægteskabet, og de forpligtelser, som ægtefællen påtager sig efter indgåelsen af ægteskabet, men som ikke udgør ægtefællernes fælles forpligtelser som omhandlet i artikel 82 i familieloven (*Družinski zakonik Republike Slovenije*).

Ægtefællen hæfter for personlige forpligtelser med sin egen formue og med sin andel af den fælles formue.

Hvis ægtepagten ikke indføres i registret over ægtepagter, anses den legale formueordning for at finde anvendelse på formueforholdet mellem ægtefællerne og i deres forbindelser med tredjemand.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Ægtefællernes fælles formue skal deles, hvis ægteskabet opløses. Under ægteskabet kan den fælles formue fordeles efter aftale mellem ægtefællerne eller på den ene ægtefælles anmodning.

Sådanne aftaler skal også omfatte ægtefællernes aftale om omfanget af den fælles formue. Hvis ægtepagten, hvori ægtefællerne fravælger den legale formueordning, ikke indeholder bestemmelser om, hvordan den fælles formue skal deles, deles det efter reglerne for den legale formueordning mellem ægtefæller, medmindre ægtefællerne aftaler andet. Bodelingen foretages på grundlag af situationen, da ægtepagten fik retsvirkning.

Den enkelte ægtefælles gæld og fordringer i tilknytning til den fælles formue fastsættes inden fastsættelsen af ægtefællens boslod.

Ægtefællerne kan selv nå til enighed om værdien af deres andele af den fælles formue, eller også kan retten træffe afgørelse herom på den ene ægtefælles anmodning.

Ægtefællernes fælles formue deles i princippet i to lige store boslodder, men ægtefællerne har mulighed for at dokumentere, at de har bidraget til den fælles formue på forskellig vis. Der tages ikke hensyn til ubetydelige forskelle i ægtefællernes bidrag til den fælles formue.

I sager vedrørende den enkelte ægtefælles andel i den fælles formue tager retten hensyn til alle aspekter af deres situation, navnlig den enkelte ægtefælles indkomst, den bistand, som den ene ægtefælle har ydet den anden, omsorg for og opfostring af børn, udførelse af husligt arbejde, vedligeholdelsen af aktiver og enhver anden form for arbejde med og deltagelse i forvaltningen, sikringen og værdiforøgelsen af de fælles aktiver.

Når ægtefællernes boslodder er blevet aftalt eller fastsat, kan ægtefællerne aftale, hvordan aktiverne skal deles. Ved bodelingen kan de ligeledes aftale at blive ejere af aktiverne i fællesskab i forhold til deres boslodder.

Hvis ægtefællerne ikke kan blive enige om, hvordan de skal dele deres formue, fordeles den af retten efter reglerne for deling af ægtefællernes fælles formue. Ved delingen af den fælles formue kan ægtefællen få ret til at udtage genstande, som ægtefællen anvender i sit erhverv eller til andre aktiviteter, eller som gør ægtefællen i stand til at skabe en indtægt, fra sin andel.

Det samme gælder genstande, der udelukkende er bestemt til den ene ægtefælles personlige brug, og som ikke indgår i ægtefællens personlige formue.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Skifteretten (*zemljiškoknjžno sodišče*) afgør, hvorvidt registreringen kan foretages, på grundlag af dokumentation for retsgrundlaget for erhvervelsen af den ret, der skal registreres, som opfylder de øvrige betingelser i lovgivningen.

Denne dokumentation er opregnet i artikel 40, stk. 1, i tinglysningsloven (*zakon o zemljiški knjigi, ZKK-1*).

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Finland

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Den finske formueordning mellem ægtefæller er baseret på begrebet udskudt formuefællesskab (*deferred community of property*). Aktiverne indgår som særlige under ægteskabet, men ved ægteskabets opløsning deles aktiverne ligeligt.

Ægteskabet ændrer ikke ejerforholdet mellem ægtefællerne. Ifølge den finske ægteskabslov (*Avioliittolaki 234/1929*) tilhører de aktiver, som ægtefællen har bragt ind i ægteskabet, fortsat ægtefællen efter ægteskabets indgåelse. Ligeledes tilhører de aktiver, som ægtefællen erhverver eller modtager ved arv eller gave under ægteskabet, ægtefællen. Ud over særlige hæfter hver ægtefælle for gæld, som ægtefællen har stiftet før eller under ægteskabet. Ægtefællerne hæfter dog i fællesskab for husholdningsgæld, der er stiftet af en af ægtefællerne.

Under den finske formueordning har ægtefællerne en ægteskabelig ret til den anden ægtefælles formue. De to ægtefæller – eller i tilfælde af den ene ægtefælles død – den efterlevende ægtefælle og arvingerne har således ret til halvdelen af ægtefællernes nettoformue ved bodelingen efter ægteskabets opløsning. Ægtefællernes ret omfatter alle aktiver, uanset hvornår og på hvilken måde ægtefællerne har erhvervet eller modtaget dem før indgåelsen af ægteskabet. Den ægteskabelige ret kan fravælges i en ægtepagt. Aktiver, der erhverves af ægtefællen som gave, ved arv eller en personlig forsikring med en begunstigelsesklausul om, at den begunstigedes kommende ægtefælle ikke har nogen ægteskabelig ret til de pågældende goder, er heller ikke omfattet af denne ret.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefællerne kan oprette en ægtepagt før eller under ægteskabet. Ægtepagten har betydning for fordelingen af ægtefællernes formue ved bodelingen. I ægtepagten kan ægtefællerne f.eks. aftale, at ingen af ægtefællerne har nogen ret til den anden parts formue, og at hver ægtefælle således beholder sin formue. En ægtepagt kan også indeholde bestemmelser om udelukkelse af visse aktiver fra bodelingen.

Ægtepagten skal udfærdiges skriftligt, dateres og underskrives. Den skal desuden attesteres af to upartiske vidner. Ægtepagten træder i kraft, når den er blevet registreret hos det lokale civilregister (*maistraatti*) (eller siden primo 2020 hos den centrale myndighed for digitalisering og befolkningsdata, *Digi- ja väestötietovirasto*).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Ægteskabsloven indeholder visse begrænsninger for ægtefællernes fælles bolig og indbogenstande. Ægtefællen må ikke uden den anden ægtefælles skriftlige samtykke overdrage ejendomsretten til fast ejendom, der anvendes som ægtefællernes fælles bolig. Ægtefællen kan desuden ikke uden den anden ægtefælles samtykke udleje eller på anden måde afhænde den bolig, der anvendes som ægtefællernes fælles bolig, ægtefællernes fælles indbo, den anden ægtefælles nødvendige arbejdsudstyr eller genstande til den anden ægtefælles eller børnenes personlige brug.

Fordelingen af aktiverne (dvs. bodelingen) kan justeres, hvis slutresultatet ellers ville blive urimeligt eller medføre en uberettiget økonomisk fordel for en af ægtefællerne. I en konkret sag og på grundlag af en rimelighedsbetragtning er det således muligt at fravige de almindelige regler for deling af aktiver. I forbindelse med overvejelserne om justeringen af fordelingen tages der navnlig hensyn til ægteskabets varighed, ægtefællernes aktiviteter til fordel for husholdningen og for forøgelsen og sikringen af aktiver og andre sammenlignelige aspekter af ægtefællernes økonomiske situation.

Ved bodelingen kan det besluttes, at en af ægtefællerne ikke har nogen ret til den anden ægtefælles aktiver, eller at denne ret er begrænset, at der ikke kan gives nogen ret til nogen eller visse af aktiverne, eller at de aktiver, som en af ægtefællerne ikke har nogen ret til ifølge ægtepagten, behandles helt eller delvis som aktiver, som den anden ægtefælle har ret til, ved bodelingen.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Hvis skilsmissegagen er igangværende, eller hvis ægteskabet er opløst, skal fordelingen af aktiverne, dvs. bodelingen, foretages, hvis ægtefællen eller den afdøde ægtefælles arving anmoder herom. Ved bodelingen anvendes den ægteskabelige ret til at fastsætte den godtgørelse, som ægtefællen med den største nettoformue skal betale til den anden ægtefælle. Hvis ingen af ægtefællerne har ret til den anden ægtefælles formue, skal ægtefællernes særlige blot udskilles og ikke fordeles. Hvis ægtefællerne har aktiver, der tilhører dem begge, skal de deles på anmodning ved fordelingen af ægtefællernes formue eller udskillelsen af ægtefællernes særlige.

Desuden kan ægtefællernes formue fordeles, hvis ægtefæller med en formueordning, der er reguleret af finsk ret, har modtaget en separationsdom i udlandet. Bodelingen kan imidlertid ikke foretages under separationen, hvis ægtefællerne genoptager samlivet efter separationsdommen.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Retsvirkningerne af den ene ægtefælles død på formueforholdet mellem ægtefæller er i princippet de samme som ved skilsmisse.

Hvis den afdøde ægtefælle har slægtninge i lige nedstigende linje, dvs. børn eller deres efterkommere, kan den efterlevende ægtefælle kræve bodeling. Ved bodelingen deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt. Den efterlevende ægtefælle modtager halvdelen af formuen, og arvingerne modtager den anden halvdel. Hvis den efterlevende ægtefælle har en større formue end den afdøde ægtefælle, har vedkommende imidlertid ret til at beholde hele sin formue.

Hvis ægteskabet opløses som følge af ægtefællens død, og den afdøde ægtefælle ikke har slægtninge i lige nedstigende linje, arver den efterlevende ægtefælle afdødes formue, medmindre den afdøde ægtefælle har testamenteret sin formue til en anden person. I denne fase skelnes der ikke mellem den afdøde ægtefælles og den efterlevende ægtefælles formue. Hvis begge ægtefæller er afgået ved døden, deles den længstlevende afdøde ægtefælles

formue i princippet også ligeligt mellem de to ægtefællers arvinger. Den efterlevende ægtefælle kan ikke ved testamente fastsætte den først afdøde ægtefælles arvingers arvelod.

Den overlevende ægtefælle kan sidde i den afdøde ægtefælles uskiftede bo, medmindre andet bestemmes efter anmodning om boskifte fra en slægtning i lige nedstigende linje eller i afdødes testamente. Den overlevende ægtefælle kan imidlertid altid forblive i uskiftet bo i den bolig, hvor ægtefællerne havde deres fælles hjem, og beholde de sædvanlige husholdningseffekter, medmindre den overlevende ægtefælle besidder en ejendom, der er egnet som bolig.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

I Finland indleder myndigheden ikke sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller af egen drift. Hvis ægtefællerne ikke kan blive enige om bodelingen, pålægger retten i første instans efter anmodning bobestyreren at fordele aktiverne.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Et ægteskab begrænser i princippet ikke ægtefællens aftalefrihed, og under ægteskabet kan ægtefællerne disponere over deres private ejendom uden den anden ægtefælles samtykke.

Desuden hæfter ægtefællerne ikke for hinandens gæld efter loven. Ægtefællerne hæfter imidlertid solidarisk for husholdningsgæld stiftet af en af ægtefællerne og for betaling af lejen for den fælles bolig. Lejemålet for den fælles bolig kan kun opsiges i fællesskab, selv om lejeaftalen kun blev underskrevet af den ene ægtefælle.

Kreditorer er beskyttet af ægteskabsloven, og ægtefællen kan således ikke give afkald på sine rettigheder på en måde, der er bindende for kreditorerne. Hvis den ene ægtefælle ved bodelingen har overdraget en væsentligt større andel af sin formue til den anden ægtefælle eller til arvingerne, end ægtefællen var forpligtet til, kan bodelingen tilsidesættes i insolvensboet.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

I Finland indleder myndigheden ikke sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller af egen drift. Hvis skilsmisssagen er igangværende, eller hvis ægteskabet er opløst, skal fordelingen af aktiverne foretages, hvis ægtefællen eller den afdøde ægtefælles arving anmoder herom. Hvis ingen af ægtefællerne har ret til den anden ægtefælles formue, skal ægtefællernes særeje blot udskilles og ikke fordeles.

I tilfælde af skilsmisse deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt mellem ægtefællerne, medmindre de har oprettet en ægtepagt. Fordelingen af aktiverne kan desuden justeres på grundlag af rimelighedsbetragtninger. I forbindelse med fordelingen eller udskillelsen af aktiver skal ægtefællernes fælles aktiver også deles efter anmodning.

Hvis den afdøde ægtefælle har slægtninge i lige nedstigende linje, dvs. børn eller deres efterkommere, kan den efterlevende ægtefælle kræve bodeling. Ved bodelingen deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt. Den efterlevende ægtefælle modtager halvdelen af formuen, og arvingerne modtager den anden halvdel. Hvis den efterlevende ægtefælle har en større formue end den afdøde ægtefælle, har den efterlevende ægtefælle imidlertid ret til at beholde hele sin formue. Hvis ægteskabet opløses som følge af ægtefællens død, og den afdøde ægtefælle ikke har slægtninge i lige nedstigende linje, arver den efterlevende ægtefælle afdødes formue, medmindre den afdøde ægtefælle har testamenteret sin formue til en anden person. Hvis begge ægtefæller er afgået ved døden, deles den længstlevende afdøde ægtefælles formue i princippet også ligeligt mellem de to ægtefællers arvinger.

Arvingerne kan indgå en aftale om, hvordan boet skal deles (bodeling ved aftale). Hvis de er ude af stand til at nå til enighed, varetages bodelingen af en bobestyrer udpeget af retten på begæring af en af ægtefællerne (bodeling ved kendelse).

Hvis bodelingen sker ved aftale, udfærdiges et dokument, der dateres og underskrives. Dokumentets ægthed og rigtighed skal attesteres af to upartiske vidner. Hvis bobestyreren varetager bodelingen, udfærdiges et dokument om bodelingen, der underskrives af bobestyreren.

Dette dokument om bodelingen kan indgives til det lokale civilregister (*maistraatti*) (eller siden starten af 2020 til den centrale myndighed for digitalisering og befolkningsdata, *Digi- ja väestötietovirasto*) med henblik på registrering. Registreringen af dokumentet om bodelingen sikrer hver af ægtefællerne beskyttelse mod den anden ægtefælles kreditorer og berører ikke gyldigheden af fordelingen af aktiverne mellem ægtefællerne.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Ejendomsretten til fast ejendom registreres ved ansøgning om registrering af ejendomsretten. Ejendomsretten indføres i tingbogen. Når ejendomsretten er blev registreret, fremgår den nye ejer af adkomstdokumentet.

I tilfælde af en ændring af ejendomsretten til fast ejendom i forbindelse med en fordeling eller deling af ejendom skal aftalen om at fordele eller dele ejendom, en begrundelse for grundlaget for bodelingen, f.eks. en meddelelse fra retten i første instans om indledning af en skilsmisssag, og en eventuel kvittering for betaling af ejerskifteafgift, indgives til den finske kort- og matrikelstyrelse (*Maanmittauslaitos*).

Fristen for registrering af ejendomsretten til fast ejendom ved bodeling løber fra det tidspunkt, hvor bodelingen er endelig afsluttet. Registreringsperioden er seks måneder.

Sidste opdatering: 10/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Ægtefællers formueforhold - Sverige

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Ja, der findes en sådan ordning. Den regulerer underholdspligten mellem ægtefæller under og efter ægteskabet. Den omfatter også bestemmelser om rettigheder og forpligtelser under og efter ægteskabet i forhold til forskellige typer af aktiver, gæld, boligen og det fælles indbo samt gaver mellem ægtefæller.

Ja, der findes en sådan ordning. Den regulerer underholdspligten mellem ægtefæller under og efter ægteskabet. Den omfatter også bestemmelser om rettigheder og forpligtelser under og efter ægteskabet i forhold til forskellige typer af aktiver, gæld, boligen og det fælles indbo samt gaver mellem ægtefæller.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefællerne kan have to kategorier af formuer: "sameje" (*giftorättsgods*), der svarer til ordningen med formuefællesskab, og "særeje" (*enskild egendom*).

Ordningen med sameje er den mest almindelige og anvendes, hvis parterne ikke aftaler andet. Sameje indgår i princippet i bodelingen ved en af ægtefællernes død eller ved skilsmisse. Aktiver kan omfattes af ordningen med særeje, således at de ikke skal indgå i bodelingen, som følge af:

- a) en ægtepagt (*äktenskapsförord*). Ægtepagten skal være skriftlig og registreres hos *Skatteverket*
- b) vilkår for gaver
- c) vilkår i testamente

d) vilkår for udpegning af en begunstiget i livsforsikringsaftaler, ulykkes- eller sygeforsikringer eller i individuelle pensionsordninger.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Ja, der er begrænsninger. Der er f.eks. bestemmelser, der beskytter ægtefællernes fælles bolig og indbo under ægteskabet. En ægtefælle må ikke sælge, udleje eller på anden måde disponere over boligen uden den anden ægtefælles samtykke. Disse regler finder også anvendelse på særeje i henhold til en ægtepagt. Ved bodeling overdrages den fælles bolig og det fælles indbo til den ægtefælle, der har størst behov herfor. Dette er tilfældet, selv om den anden ægtefælle er enejer af aktiverne. Hvis værdien af de aktiver, der således overdrages til en af ægtefællerne, er højere end ægtefællens boslod, kan

ægtefællen dog stadig få overdraget aktiverne mod betaling af forskellen til den anden ægtefælle. Den efterlevende ægtefælle har f.eks. også ret til at få udbetalt et minimumsbeløb fra den fælles formue. Dette gælder, selv om den afdøde ægtefælles aktiver udelukkende tilhørte afdøde, eller selv om afdøde havde testamenteret hele sin formue til tredjemand.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Svensk ret indeholder kun bestemmelser om skilsmisse. Skilsmisssens retsvirkninger er bodeling. En af ægtefællerne kan også tilkendes underhaltsbidrag, i det mindste i en overgangsperiode.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Bodeling. Boet fordeles mellem den afdøde ægtefælles arvinger og den efterlevende ægtefælle. De to ægtefællers fælles arvinger i lige nedstigende linje arver imidlertid ikke, før den efterlevende ægtefælle er afgået ved døden.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Parterne kan selv foretage bodelingen. Hvis parterne er enige, er det eneste formelle krav, at bodelingen skal foretages skriftligt og underskrives af begge parter. Hvis parterne ikke er enige, kan retten udpege en bobestyrer (*bodelningsförrättare*). Parterne kan indbringe bobestyrerens afgørelser for retten.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Hver ægtefælle hæfter for sin egen gæld. En ægtefælles kreditor kan derfor ikke søge fyldestgørelse i den anden ægtefælles aktiver, uanset formueforholdet mellem ægtefællerne (formuefællesskab eller særeje). Der findes også regler, som beskytter kreditorerne mod ægtefællernes forsøg på at fjerne aktiver. En ægtefælle kan f.eks. ikke beslutte at lade privat formue indgå i bodelingen for at undgå at indfri gæld.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Sameje (*giftorättsgods*) indgår i princippet i bodelingen. Der er dog flere undtagelser fra denne regel. Hver ægtefælle kan udtage et beløb, der svarer til ægtefællens gæld, fra samejet. Hver ægtefælle kan også udtage tøj og andre aktiver til eget brug samt personlige gaver. Bodelingen omfatter heller ikke pensionsrettigheder via en privat arbejdsgiver eller en offentlig ordning og i et vist omfang heller ikke private pensionsforsikringsordninger. Værdien af det resterende sameje fordeles i princippet ligeligt mellem ægtefællerne. Ved fordelingen tages der hensyn til, hvem der ejer det pågældende aktiv. Som nævnt ovenfor findes der også særlige bestemmelser, som beskytter den fælles bolig og det fælles indbo.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Enhver overdragelse af fast ejendom skal registreres ved indgivelse af en ansøgning om registrering af ejendomsret hos den svenske kort- og matrikelstyrelse (*Lantmäteriet*). Det er normalt køberen af fast ejendom, der ansøger om registrering. De originale dokumenter skal vedlægges ansøgningen. Sidste opdatering: 10/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.